

különszám
ROMANA
Széles a világ
– nagy a szerelem

Robyn Donald

A hullámok a neved suttogják

Cathy Williams

Eljegyzés bosszúból

Liz Fielding

Ármány és szenvedély

Sarah Morgan

Gyémántok és álmok

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Robyn Donald, 2011 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

Eredeti címe: The Far Side of Paradise (Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Bosnyák Edit

© Cathy Williams, 2012 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

Eredeti címe: The Truth Behind his Touch (Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Herczog Gábor

© Liz Fielding, 2014 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

Eredeti címe: For His Eyes Only (Harlequin, Mills & Boon Modern Tempted)

• Magyarra fordította: Eötvös Anna

© © Harlequin Books S. A., 2010 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

Eredeti címe: Diamonds and Desire (Harlequin, Internet Title)

• Magyarra fordította: Fekete Ádám

Nyomtatásban megjelent: a ROMANA KÜLÖNSZÁM 87. számában, 2018

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-399-1

• Kép: Harlequin Books S.A.

A borítón szereplő alkotás a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás alapján került felhasználásra.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-488-5569; e-mail cím: harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította: **BOOK&walk**

www.bookandwalk.hu

Robyn Donald

A hullámok a neved suttogják

1. FEJEZET

Cade Peredur kővé dermedt arccal hallgatta meg újra a fogadott testvére, Peter Cooper szavait az üzenetrögzítőjéről. Az öccse így adott utoljára életjelet magáról. Utána öngyilkos lett.

– Hol a fenében vagy, Cade? Ó, hát persze! Valószínűleg Lady Louisánál. A francba, Cade, óriási szükségem van rád! Miért nem vagy otthon? Miért hagysz magamra?

Egy darabig csönd volt, azután ugyanabban a zavart és önmarcangoló stílusban folytatta:

– Jaj, Cade, rettenetesen ostoba voltam!

Ezután szívet tépő zokogás következett, végül az öccse elcsukló hangon folytatta:

– Taryn volt az egyetlen és utolsó reményem. Nagyon fáj, Cade. – Megint zokogás, azután teljesen idegen hangon: – Mindent elvesztettem. Nevetett, amikor... Taryn kinevetett!

Az ezt követő csönd olyan hosszú volt, hogy amikor Cade először hallgatta meg az üzenetet, azt hitte, hogy itt véget ér. De az öccse egy idő után suttogva folytatta:

– Nincs értelme, Cade. Nagyon sajnálom, de semminek sincs értelme többé. Nem tudok így élni. Taryn elment, és nem jön vissza. Mondd meg a szüleinknek, hogy sajnálom, amiért ilyen semmirekellő fiuk voltam! Legalább téged nem veszítenek el. Mindig abban reménykedtek, hogy olyan leszek, mint te. Nagyon igyekeztem, de én más vagyok. Nősülj meg, Cade! Ajándékozd meg őket unokákkal! Akkor majd megvigasztalódnak. – Peter vett egy mély lélegzetet, azután remegő hangon hozzátette: – Kérlek, ne gyűlölj engem, Cade! Szeretlek. Élj boldogan!

Cade kikapcsolta az üzenetrögzítőt, átvágott az elegánsan berendezett nappalin, és elgondolkodva bámulta London látképét. Kétségbeesetten igyekezett úrrá lenni a haragján. A telefonhívás után nyolc órával ért haza, és akkor hallgatta meg az üzenetet, csak hogy már késő volt. Természetesen azonnal átrohant az öccséhez, de már holtan találta.

Peter mindig igyekezett olyan lenni, mint a bátyja. Állandóan őt majmolta, és irigykedett rá. Egy idő után eltávolodtak egymástól, de Cade mindig vigyázott rá.

A férfi kétségbeesetten ökölbe szorította a kezét, hátat fordított az ablaknak, és elindult a dolgozószoba felé. Ott szemügyre vette azt a bekeretezett fényképet, amely a nevelőszülei, Isabel és Harold Cooper negyvenedik házassági évfordulóján készült, néhány hónappal azelőtt, hogy Peter öngyilkos lett. A fotón az öccse még szélesebben mosolygott, mint a szülei. Akkor még úgy tűnt, hogy rendben van az élete.

Peter öngyilkossága darabokra zúzta Cooperék életét. Két héttel a temetés után Harold Cooper szívinfarktust kapott. Isabel annyira megrázta a veszteség, hogy figyelmetlenül kelt át az úttesten, és elgázolta egy autó. A szemtanúk elmondása szerint olyan benyomást keltett, mintha sokkos állapotban lenne.

Az anyjuk a baleset után nem is akart tovább élni, és megkérte Cade-et, hogy derítse ki, miért lett öngyilkos a fia. Fájdalomtól eltorzult arccal könnyörgött neki:

– Ha megtudom, miért tette, nyugodtan fogok meghalni, Cade. Kérlek, tedd meg nekem ezt a szívességet...

– Nem fogsz meghalni – mondta rekedt hangon a férfi, és biztatóan megszorította a kezét. – Kiderítem, mi történt.

A nevelőanyja azonnal új erőre kapott.

– Megígéred?

Cade bármit megígért volna neki, hogy életkedvet öntsön belé.

– Természetesen. De cserébe neked is meg kell ígérned, hogy küzdeni fogsz az életedért.

Isabel mosolyt erőltetett az arcára.

– Rendben van.

Attól a pillanattól kezdve az asszony mindent elkövetett azért, hogy megbarátkozzon a helyzetével. Hónapokig tartott, mire felépült, de az élete hátralévő részét tolószékben kellett töltenie.

Cade elvette az asztalról az öccse búcsúlevelét, amelyet a szüleinek küldött. Néhány szóban

összefoglalta, mennyire szereti őket, és sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy ekkora fájdalmat kell okoznia nekik, de az élet már semmit sem tartogat a számára.

Arról a nőről, akiről az üzenetrögzítőn beszélt, egyetlen szóval sem tett említést. Sohasem mutatta be a családjának. Akkor sem hozta szóba, amikor Cade-del és a szüleivel a szobrászkarrierje kezdetét ünnepelték.

De akkor vajon mit jelentenek azok a gyötrelmes és titokzatos szavak? Miféle szerepet játszott Taryn Angove Peter életében? Mi köze lehetett az öngyilkosságához? A nő bizonyíthatóan visszautazott Új-Zélandra, nyolc órával a tragédia előtt.

A bosszú csupán a bosszúálló lelkének árt, gondolta filozofikusan Cade. De ez nemcsak erről szólt, hanem az igazságszolgáltatásról is.

Sajnos lassan haladt a nyomozással. Eddig csak annyit sikerült kiderítenie, hogy a nő jóval az öccse halála előtt lefoglalta a repülőjegyet, és hogy két éven keresztül barátok voltak. Valószínűleg viszonyuk volt egymással.

Peter akkor kapott egy fontos megrendelést, és előleget is fizettek neki az anyagköltségre. A pénz nagy részét azonnal átutalta Taryn Angove-nak. A maradék heti rendszerességű készpénzfelvétel útján tűnt el a számlájáról. Peter halála napján alig néhány száz font volt rajta.

Talán Peter azért lett öngyilkos, mert Taryn Angove valahogyan kicsalta tőle az előleget? Eddig azonban csak az egyszeri átutalást sikerült bizonyítani.

De a biztonsági szolgálat emberei legalább azt ki tudták nyomozni, hogy pontosan hol tartózkodik a nő Új-Zélandon.

Cade ránézett a bőröndjére. Az imént végzett a csomagolással. Minden szükséges előkészületet megtett az utazással kapcsolatban. A továbbiakban minden azon a nőn múlik, akinek a nyomába eredt.

Egész nap nem fújt a szél. A párából elmosódott horizonton összetalálkozott egymással a kék ég és a tükörsima tenger. Az öbölben elnyúló, erdővel benőtt dombok mozdulatlanul álltak a szemkápráztató szubtrópusi napsütésben. Cade hunyorogva figyelt néhány tengeri madarat a vakító ellenfényben, amelyek a hőség miatt lustán vadásztak a zsákmányukra.

Még az alacsony hullámok is hangtalanul nyaldosták a partot. Csak a dombokon magasodó fákon tanyázó több ezer kabóca ciripelése törte meg a tökéletes csöndet. A zaj a nyári időszakban jellegzetesnek számított Új-Zéland hosszan elnyúló Északi-szigetén.

A vibráló ciripelés hirtelen összekeveredett a telefonja csöngésével. Csak a férfi titkára ismerte ezt a számot. Ezek szerint a távollétében felmerült valami gond.

– A Fala’isin megrendezésre kerülő konferenciáról van szó – mondta a titkára a világ túlsó feléről.

– Mi van vele?

A csendes-óceáni üzleti érdekeltségei miatt Cade-et meghívták egy találkozóra, amelyen a régió magas rangú tisztségviselői vesznek részt, és a térség jövőjét fogják megvitatni. Miután a titkára felvilágosította az aktuális helyzetről, habozva hozzátette:

– Lady Louisa is kereste.

Cade bosszúsan összeráncolta fekete szemöldökét.

– Mit akart?

– Kideríteni, hogy hol tudja elérni magát. Miután nem adtam neki felvilágosítást, azt mondta, hogy sürgős ügyről van szó.

– Köszönöm. – Ritkán beszélt a magánéletéről, de úgy érezte, hogy Rogert be kell avatnia. – Szakítottunk egymással.

– Szerintem ő nem így gondolja – jegyezte meg némi hallgatás után a titkára.

– A jövőben egyszerűen ne vegyen róla tudomást – közölte ridegen Cade.

– Ahogy kívánja.

A férfi szája sarkában mosoly bujkált. Louisa biztosan nem fog utánajönni Új-Zélandra, mivel a luxusról és a divatról szólt az élete. Imádta, ha csodálták. Ebben a világvégi paradicsomban nem

találna olyan nőt, akik irigykedve néznek rá.

– Annyit azonban szeretnék megjegyezni, hogy meglehetősen kétségbeesettnek tűnt – mondta Roger.

– Az apja valószínűleg elzárta a pénzcspot. – Cade vállat vont. – Ne is törődjön vele! Hogy van a lánya?

A titkár hangja azonnal megváltozott.

– Holnap kapjuk meg a vizsgálat eredményeit.

Hogyan támogasson az ember egy olyan férfit, akinek a lánya valószínűleg gyógyíthatatlan betegségben szenved?

– Vegyen ki szabadságot, Roger! És értesítsen, ha segíthetek.

– Nagyon köszönöm! Mindent köszönök.

– Szóra sem érdemes. Tudassa velem, hogy mit tehetek a lányáért.

– Úgy lesz. Hamarosan jelentkezem.

Cade eltette a telefonját, és dühösen meredt maga elé. Ahhoz képest, hogy egy hároméves kislányra talán a biztos halál vár, a Louisa-ügy jelentéktelen apróságnak számított. A volt barátnője érzéki nő volt, de elkövette azt a hibát, hogy telefonon keresztül kitálalt a terveiről: „Cade rendkívül befolyásos ember, remek kapcsolatai vannak, és rendkívül gazdag, úgyhogy úgy döntöttem, hogy ő lesz az első férjem.” A férfi véletlenül fültanúja volt a beszélgetésnek, és azonnal szakított vele, miután azt is megtudta, hogy a nő pillanatok alatt elköltötte azt a pénzt, amelyet a nagypjától örökölt, és az apja sem engedhette meg magának, hogy támogassa. Louise számára az volt a logikus megoldás, hogy hozzámegy egy gazdag férfihoz.

Cade nem feltétlenül hitt a nagy szerelemben, de elhatározta, hogy olyan nőt fog elvenni, aki nem a bankszámlája alapján ítéli meg őt.

Elgondolkodva méregette a két fa közé kihúzott függőágyat, amely pihenésre csábította. Majd később, gondolta, azután sétálni indult a borostyánszínű, homokos parton, és hirtelen azon kapta magát, hogy a hullámok már a lábát nyaldossák. Kibámult a tengerre, azután felpillantott a tiszta égboltra, amelyen nyugtalanító mozgást látott. Minél tovább meredt a furcsa foltra, az annál inkább hasonlított egy sötét fátyolra, és ő megállapította, hogy ez biztosan nem jelent jót.

Új-Zéland legészakibb régióját súlyos szárazság sújtotta. Emberemlékezet óta nem volt ilyen elkeserítő a helyzet, és szigorúan tilos volt tüzet gyújtani. Cade egy nyaralót bérelt, és a tulajdonos egyértelműen az értékre adta, hogy a felszálló füst komoly veszélyt jelent.

Cade káromkodott egyet, azután visszaszaladt a házba, magához vette az autója kulcsát, és felhívta a tulajdonost.

– Déli irányban füstöt láttam – közölte a férfival. – Valószínűleg a szomszédos öbölből száll fel, és egyre sűrűbb lesz.

– Biztosan a kirándulók gyújtottak tüzet. – A tulajdonos is káromkodott egy cifrát, azután hozzátette: – Azonnal értesítem a tűzoltókat. Ha szerencsénk van, időben eloltják, mielőtt erőre kapnának a lángok.

Cade szkeptikusan bámulta az eget.

– Én is odamegyek, és megnézem, mit tehetek.

– Rendben, de ne sodorja veszélybe magát! Van egy vízcsap az öbölben, de valószínűleg kiszáradt az a patak, ahonnan a vizet nyeri. Lehet, hogy a locsolócső is tönkrement. Mindenesetre vigyen magával egy vödört! – Miután eszébe jutott, hogy egy befolyásos üzletembernek adta ki a nyaralót, gyorsan hozzátette: – Ne akarjon hősködni!

Cade mosolyogva eltette a telefonját, azután aggodalmasan összeráncolta a szemöldökét, mert a füst még sűrűbb lett.

Minél hamarabb odaér, annál jobb! Gyorsan felvett egy hosszú nadrágot és egy hosszú ujjú inget, azután körbenézett a házban, de egyetlen vödört sem talált. Odarohant az autóhoz, és teljes gázzal elhajtott a tűz irányába. A kapunál rengeteg értékes másodpercet veszített, mert alig tudta kinyitni. Utána nyitva hagyta, hogy a tulajdonosnak és a tűzoltóknak ne kelljen bajlódniuk vele szükség esetén. Ezután továbbhaladt a keskeny úton, amely a szomszédos öbölhöz vezetett.

Sajnos nem tudott nyaktörő tempóban száguldani, mert az út tele volt éles kanyarokkal. Attól félt, hogy az út menti sűrű bozót mindjárt lángra kap. Egyetlen szikra is elég lett volna. A következő kanyar után szabad kilátás nyílt az öbölre. Egyetlen sátrat sem látott a környéken, csak egy öreg autó parkolt az egyik hatalmas fa alatt.

És a lángoló füves terület szélén egy nő állt apró bikiniben!

Mi az ördögöt keres itt?

Cade elindult felé, amilyen gyorsan csak tudott, azután megfordult az autóval, hogy szükség esetén gyorsabban menekülhessen, és odarohant a nőhöz. Csak akkor vette észre, hogy a hölgy egy slagot tart a kezében, amelyet egyenesen a lángokra irányít.

Magas volt, hosszú lábú és fiatal, a teste bármelyik férfi fantáziáját beindította volna. A bőrére tapadt fekete korom és az izzadságcseppek sem ártottak érzéki kisugárzásának.

A nő megfordult, és megigazította vörös haját, amelyet az egyre erősödő szél állandóan az arcába fújt.

Alig néhány centiméterre tőle hirtelen lángra lobbant egy tűzfészek. Rémulten hátraugrott, és közben elejtette a slagot, amely nekicsapódott hosszú combjának.

Elment az esze? – gondolta Cade. Nem veszi észre, hogy semmit sem tehet, csak saját magát sodorja veszélybe?

A férfi néhány másodperc alatt mellette termett, és amikor a nő megpillantotta, szemmel láthatóan megkönnyebbült. Belenyomta Cade kezébe a slagot, és kiadta az utasításokat:

– Próbálja bekeríteni a tüzet, és irányítsa a vízsugarat a talajon szétterjedő lángok felé! Ha eléri a nádast, minden elpusztul a környéken. Én átmegyek a túloldalra, és szerencsét próbálok egy vizes törülközővel.

– Előbb vegyen fel valamit! – javasolta a férfi, azután a lángok felé irányította a szálnalmasan keskeny slagot.

A nő először nem értette, hogy mire gondol, azután felfogta és bólintott.

– Jó ötlet.

Cade-et meglepte és szórakoztatta a nő energikus fellépése. Végignézte, ahogyan odarohan az autójához, azután belebújik egy pólóba, egy rövidnadrágba és egy elnyűtt sportcipőbe. Végül felkapta a törülközőjét, és elrohant a part felé.

Hirtelen a férfi lába mellett is fellobbantak a lángok, és azonnal rájuk irányította a locsolócsövet. Jelentős eredményt azonban nem tudott elérni. A nő sem ment sokra a törülközőjével, de nem adta fel a harcot.

A bátorsága lenyűgözte Cade-et. Lehet, hogy ez a szépség okozta a tüzet, de szentül elhatározta, hogy eloltja. Odarohant a férfihoz, és a kezébe nyomta a nehéz, víztől csöpögő törülközőt.

– Csinálja inkább maga! Erősebb nálam. De legyen óvatos!

Kétségbeesetten küzdöttek a tűzvész ellen, de szélmalomharcot vívtak. A lángok felemésztették a száraz fűvet, és egyre jobban megközelítették a nádast.

– Vissza! – kiáltotta kétségbeesetten a férfi, amikor a lángok vészesen közel kerültek a nő karcsú lábához.

Két lépéssel ott termett, és az utolsó pillanatban elfojtotta a lángokat.

– Köszönöm – mondta rekedt hangon a nő. A történetek ellenére nem hátrált meg, és továbbra is a lángoló füves területre irányította a nevetségesen keskeny slagot. Cade nem győzte csodálni.

A nő ránézett a törülközőre, és megállapította, hogy megperzselődött.

– Rohanjon le a partra, és nedvesítse be! – kiáltotta oda a férfinak.

– Inkább csinálja maga!

A férfi odadobta neki a törülközőt, és elvette tőle a gumicsövet. A nő zokszó nélkül elindult. Cade eltaposott egy kisebb tűzfészket, és eszébe jutottak a nevelőanyja szavai: „Egy nőt mindig meg kell védeni, akkor is, ha nem akarja.”

Türelmetlenül hátrapillantott az útra. Hol vannak a tűzoltók? Ha nem érnek ide hamarosan, hiába jönnek. Lassan ideje lesz kimenekülniük a veszélyes zónából.

A nő zihálva odalépett mellé, és utolsó erejével odadobta neki a vizes törülközőt. Kimerülten

meztörölte koromtól fekete arcát, de természetesen esze ágában sem volt feladni a küzdelmet.

– A tűzoltók bármelyik percben megérkezhetnek.

Legalábbis remélem, tette hozzá gondolatban Cade, azután ismét arra koncentrált, hogy elfojtsa a lángokat, amelyek egyre közelebb kúsztak a kiszáradt nádashoz, amely pillanatok alatt lángra kapott volna. Ha ez bekövetkezik, csak a tenger felé menekülhetnek, mert nem jutnak el az autókig.

Egy ilyen tüzet csak rengeteg locsolócső vagy egy kiadós eső képes eloltani. A tiszta égbolt viszont önmagáért beszélt. A férfi végiggondolta, mennyi időbe telne ideszervezni egy tűzoltó repülőgépet. Úgy döntött, hogy túlságosan sokba.

Ha a szél is felerősödik, akkor a nyaraló is veszélybe kerül a többi épülettel együtt. Remélhetőleg a tulajdonos értesítette a lakókat.

Hangos motorzúgást hallott, és felkapta a fejét. Végre megérkeztek a tűzoltók néhány civil autó társaságában!

– Hála az égnek! – kiáltotta rekedt hangon a nő.

Taryn rettenetesen megkönnyebbült, amikor meglátta a tűzoltókat. Azonnal felmérték a helyzetet, és megtették a szükséges lépéseket.

– Tűnjenek el az útból! Mind a ketten! Menjenek le a partra! – adta ki az utasítást az egység parancsnoka, és hevesen integetett.

Taryn odaszaladt az autójához, kivett belőle egy üveg vizet, azután elrohant a part felé. Le sem vette a cipőjét, hanem térdig belegázolt a tengerbe, azután mohón ivott az üvegből, hogy megnedvesítse kiszáradt torkát. Azután levette a pólóját, belemártotta a vízbe, és a nedves anyaggal lehűtötte a testét. Rögtön jobban érezte magát. Ivott még egy kortyot.

Az idegen férfi, aki segített neki megfékezni a lángokat, csatlakozott hozzá.

– Ne igyon olyan gyorsan, különben hányingere lesz! – tanácsolta.

A jellegzetes, brit akcentus Peterre emlékeztette a nőt, és könnyes lett a szeme. Peter azonban nem beszélt ilyen határozott hangon... Kíváncsian méregette a kék szemű férfit, és furcsa módon úgy érezte, hogy ismeri valahonnan. Pedig biztos volt benne, hogy még sohasem találkoztak.

Lehet, hogy egy híres színész? Leengedte az üveget, megköszörülte a torkát, és körbenézett.

– A tűzoltók az utolsó pillanatban értek ide – jegyezte meg.

– Nem hittem volna, hogy ennek a falunak saját tűzoltósága van.

A férfi hangjától bizseregni kezdett a bőre. Az idegen lenyűgöző jelenség volt. Olyan magabiztos volt a fellépése, hogy szinte arrogánsnak tűnt. És jóképű is, nem klasszikus értelemben, de Taryn kifejezetten vonzónak találta markáns arcvonásait. Amikor találkozott a pillantásuk, kellemes hullámozást érzett a gyomrában.

Zavartan elfordult. Egy emlék futott át az agyán, túlságosan gyorsan ahhoz, hogy alaposabban foglalkozzon vele.

– Önkéntes tűzoltóság – magyarázta, miközben odanyújtotta a férfinak a vizet. – Kér egy kortyot? – Meztörölte az üveg száját, és mosolyogva hozzátette: – Úgy tudom, nem szenvedek fertőző betegségben. Nyugodtan ihat az üvegemből.

– Ezt jó tudni. – A férfi ironikusan elmosolyodott, és visszautasította az ajánlatot. – Köszönöm, de önellátó vagyok. – A következő pillanatban elkomolyodott az arca. – Árulja el, hogy miért gyújtott tüzet ebben a rettenetes szárazságban! – követelte szemrehányó hangon.

A nő nyelt egy nagyot, hogy úrrá legyen a felháborodásán.

– Nem gyújtottam tüzet. Akkor fedeztem fel, amikor úszni mentem. Valaki tenger gyümölcseit sütött, és nem oltotta el rendesen a tüzet. Azonnal odairányítottam a slagot, de a levegőben szálló parázs valószínűleg lángra lobbantotta a magasabban fekvő füves területet.

– Ó, értem.

Legalább bocsánatot kérhetne, gondolta bosszúsan a nő, és hűvösen hozzátette:

– Természetesen azonnal értesítettem a tűzoltókat. Úgy tűnik, sikerül megfékezniük a lángokat.

A férfi titokzatos pillantásától forróság járta át a testét. Eszébe jutott, hogy az előbb az idegen bikiniben látta, de a rövidnadrágja is mágikusan vonzotta a tekintetét. Taryn hirtelen

megborzongott a vágytól, és zavartan elfordult.

– Maga idevalósi?

– Nem egészen. – Taryn bakfiskorában a szomszédos faluban lakott.

– Akkor itt nyaral?

A nő mély lélegzetet vett, és azonnal elkezdett köhögni. Még mindig sűrű volt a füst.

– Nem.

– Mivel foglalkozik? – kérdezte a férfi, miközben a tűzoltókat figyelte.

– Könyvtáros vagyok.

Az idegen meglepetten felvonta a szemöldökét.

– Aha. Mondja csak, valóban egyedül akart itt úszni?

A nő ezúttal állta a pillantását.

– Ez az öböl teljesen biztonságos. Nem szoktam felesleges kockázatot vállalni.

Miért tűnik a pasi szkeptikusnak annak ellenére, hogy egyetlen arcizma sem rándul? – töprengett Taryn.

– Amikor megpróbálta eloltani a tüzet, elég komoly kockázatot vállalt – jegyezte meg a férfi. –

Ha megfordult volna a szél, bekerítik a lángok. És az autóját is leírhatta volna.

Taryn erre egyáltalán nem gondolt! Csupán az járt a fejében, hogy el kell oltania a tüzet, és meg kell mentenie a partszakaszt a katasztrófától.

– Gyorsan tudok futni – közölte fagyosan.

A férfi érdeklődve végigmérte a nő hosszú lábát.

– Értem, de elég gyorsan?

A férfi pillantásától Tarynt megint elöntötte a forróság. Ráadásul továbbra is úgy érezte, hogy ismeri őt valahonnan. Ki kell derítenie, hogy kicsoda!

– Igen, ha muszáj. – Kezet nyújtott a férfinak. – Még be sem mutatkoztam. Taryn Angove vagyok.

2. FEJEZET

Cade-nek majdnem megállt a szívverése. Ez a fiatal, bátor amazon valóban Taryn Angove? Hihetetlen! Egyáltalán nem illett Peter gyűjteményébe. Mindig törékeny barátnői voltak, akik a legújabb divat szerint öltöztek, és ismerték a legfrissebb pletykákat. Cade egyikükről sem tudta volna elképzelni, hogy eloltana egy tüzet, vagy hogy utasításokat osztogatna neki.

Igyekezett minél gyorsabban végiggondolni a váratlan találkozásban rejlő lehetőségeket. Vajon Taryn tudja, hogy ő kicsoda?

Ha igen, akkor most valószínűleg azon töpreng, hogy ő mit keres Új-Zélandon. Ugyanakkor elég kicsi volt a valószínűsége, hogy Peter megemlítette az ő nevét. Miután az egyik barátnője fokozottabb érdeklődést mutatott iránta, mint Peter iránt, az öccse többé nem érkezett kíséreléssel a családi rendezvényekre.

Cade a megérzésére hallgatott, és nem árulta el, hogy Peter a testvére volt.

– Cade Peredur – mondta egy barátságos mosoly kísérelésében, és megrázta Taryn kezét.

Meg tudta érteni, hogy Peter miért szeretett bele ebbe a nőbe. Gyönyörű volt, szabályos arcát rézvörös haj keretezte. A szája pedig olyan érzéki volt, hogy ő legszívesebben azonnal megcsókolta volna...

A férfi összeszedte magát, és leküzdötte a vágyát, amely hirtelen úrrá lett rajta. A magánnyomozók beszámolója szerint azok, akikkel beszéltek, kivétel nélkül döbbenet és értetlenül reagáltak Peter halálhírére. A rendőrség minden kétséget kizáróan megállapította, hogy öngyilkosságot követett el.

A halálát megelőző estén Peter színházba ment Tarynnal, és a nő nála töltötte az éjszakát. Másnap Peter kivitte a nőt a Heathrow-ra, aki hazarepült Új-Zélandra. Este a barátaival kellett volna találkoznia, de telefonon kimentette magát, és a barátai beszámolója szerint teljesen normálisan viselkedett.

Ennek ellenére néhány órával később öngyilkos lett.

A rendőrség videótelefonon keresztül hallgatta ki Tarynt Új-Zélandon, de semmi újat nem tudtak meg tőle, éppen ezért a továbbiakban nem zaklatták. Peter öngyilkos lett. Az eset megrázó volt, de nem igényelt további nyomozást.

Taryn az egyetlen ember, akitől talán Cade megtudhatja, hogy az öccse miért vetett véget az életének. Ezenkívül azt is ki akarta deríteni, hogy hová lett a pénz.

Miután belenézett a nő hatalmas, zöld szemébe, amelyben aranyszínű pöttyök ragyogtak, úgy döntött, hogy változtat a taktikáján. Azért jött Új-Zélandra, hogy minden elképzelhető eszközt bevesse annak érdekében, hogy kiderítse, mit tud Taryn. Első lépésben tisztességes módszerekhez akart folyamodni, de szükség esetén hajlandó lett volna ráijeszteni vagy lefizetni.

Ez volt az elmélet. De miután megismerkedett vele, sutba dobta a tervét, mert Taryn egészen más volt, mint amilyennek képzelte. Ahhoz, hogy szóra bírja, ki kell derítenie, hogy milyen ember. Ehhez pedig közelebbről is meg kell ismernie.

Eközben Taryn igyekezett megfélekezni a kézfogásról, mert libabőrös lett tőle.

Miért éppen akkor kellett találkoznia ezzel a férfival, amikor fekete a koromtól, és verejtékben úszik? Valószínűleg az arca is kivörösödött, Cade-et viszont egyáltalán nem viselte meg a fizikai erőpróba.

De valójában ez nem számított, mert végre rájött, hogy kicsoda ez a pasi: egy szexi üzletember, aki rendszeresen szerepel a londoni pletykalapok címlapján, ráadásul többnyire egy gyönyörű, arisztokrata szőkeség társaságában, aki a legújabb divat szerint öltözködik.

– Köszönöm, hogy azonnal iderohant, amikor meglátta a füstöt – mondta higgadtan Taryn, miután a férfi elengedte a kezét.

– Önös érdekből tettem. A szomszédos öbölben nyaralok.

Talán megvette a Hukere-farmot? Nem valószínű. Miért vásárolna egy milliárdos farmot ezen a világtól távol eső helyen? A gazdag üzletemberek a Déli-szigeten magasodó hegyvidéket részesítették előnyben. Ráadásul nem úgy festett, mint egy marhatenyésztő.

– Ennek ellenére örülök, hogy segített. Azok az idióták, akik itt sütögettek, valószínűleg már árkon-bokron túl vannak, és nem is sejtik, mekkora veszélybe sodorták a környéket a hanyagságukkal. Bele sem akarok gondolni, hogy ezek az öreg vasfák majdnem a tűz martalékává váltak. A maorik pohutukawának hívják őket. Némelyik több mint ötszáz éves. A legenda szerint az első kenut, amelyik itt kötött ki, ahhoz a masszív példányhoz kötötték ki, amelyik ott áll a parton.

Cade követte a nő pillantását.

– Az biztos, hogy elég öregnek látszik.

Nincs túlságosan lenyűgözve, állapította meg Taryn. De miért is osztozna egy angol, aki csupán nyaralni jött ide, az ő öreg fák iránti lelkesedésében? Viszont legalább segített megmenteni őket.

– Sokáig fog tartani, mire a természet kiheveri ezt a csapást – állapította meg szomorúan. – Sajnos ez az egyetlen strand Aramuhu közelében, ahol jól lehet úszni. A korom és a szag is elviselhetetlen.

Cade azonnal kihasználta a kínáló alkalmat.

– Nyugodtan úszhat az én öblömben – ajánlotta mosolyogva.

Taryn döbbenten meredt rá, és a szíve majd kiugrott a helyéről.

– Köszönöm, ez igazán kedves magától – felelte, de nem mondott igent.

– Ez a legkevesebb.

A nőnek elakadt a lélegzete a férfi mosolyától.

– Hogy érti?

– A bátorságával megmentette a nyaralót is, és engem is.

Cade a szeme sarkából észrevette, hogy a tulajdonos és a parancsnok egyenesen feléjük tart. Nagyon bosszantotta, hogy érdeklődve méregetik Tarynt, habár ez érthető volt.

– Helló, Jeff! – A nő barátságosan rámosolygott a tulajdonosra, az ősz hajú parancsnokot pedig sugárzó mosollyal ajándékozta meg. – Mr. Sanderson!

A férfi mosolyogva biccentett.

– Jellemző rád, hogy egy kerti slaggal próbálsz tüzet oltani – jegyezte meg szinte atyáskodva, azután odafordult Cade-hez, és a tulajdonos gyorsan bemutatta őket egymásnak.

– Nagyszerű munkát végeztek – jegyezte meg Cade.

Hugh Sanderson elégedetten bólintott.

– A megfelelő eszközökkel és emberekkel ez nem nagy művészet. De a biztonság kedvéért itt hagyok egy tűzőrséget. A gyors közbelépésüknek köszönhetően nem történt komolyabb baj – mondta elismerően. – Tudják, mi okozta a tüzet?

– Miss Angove szerint valaki itt grillezett, és nem oltotta el rendesen a tüzet – válaszolta Cade. – Számomra logikus magyarázatnak tűnik.

Taryn gyorsan elmondta, hogy mit látott, amikor ideért. Hugh Sanderson bosszúsan a part szélén álló táblára mutatott.

– Ezen a helyen tilos tüzet rakni, de ezek szerint néhány idióta úgy gondolta, hogy a strandra nem vonatkozik a tilalom. Köszönöm, hogy megakadályozták, hogy lángra kapjon a nádas. De komoly bajuk eshetett volna. Kérlek, a jövőben ne hőködj az én körzetemben, Taryn! Jól vagy?

– Igen, jól – felelte mosolyogva a nő.

– Állandóan meglepetést okozol az embernek. Éppen mostanában beszélgettünk rólad Patsyvel. Gyere át hozzánk valamikor egy teára!

– Mire célzott a parancsnok az imént? – tudakolta kíváncsian Cade, miután a két férfi elbúcsúzott, és elment.

Taryn zavartan elmosolyodott.

– Tizenkét évesen jártam először Aramuhuban. Addig a szüleimmel hajókáztam a Csendes-óceánon, egy jachton. Megszoktam, hogy a szigeteken termő fákról és bokrokról szedem le a friss gyümölcsöt. Aramuhuban néhány hónapig Sandersonék szomszédságában laktunk, és egy napon leszedtem néhány cserimóját a kertjükből.

– Cserimóját?

– Szív alakú gyümölcs, valamivel nagyobb, mint egy alma, és rücskös, zöld héja van. – Taryn szájában összefutott a nyál, és nyelt egy nagyot. – Rendkívül ízletes. Az anyám átküldött Sandersonékhoz, hogy bocsánatot kérjek tőlük, és fel kellett ajánlanom, hogy ledolgozom a kárt. Egy órán keresztül gyomláltam a kertjükben, azután Mrs. Sanderson megajándékozott egy zacskó cserimójával. Nem sokkal később elköltöztünk onnan, és búcsúzóul is kaptam néhány érett gyümölcsöt. A mai napig elérékenyülök, ha erre gondolok – tette hozzá álmodozva.

Cade azon töprengett, hogy vajon szeretkezés közben is ennyire érzéki-e a hangja. Felizgatta a gondolat.

Azután eszébe jutott Peter. Valószínűleg őt is megbabonázta ez az erotikus hang.

– A kisvárosi élet már csak ilyen – jegyezte meg tárgyilagosan, és Taryn azonnal visszacsöppent a valóságba.

– Mindenki ismer mindenkit – helyeselt, azután résnyire szűkülő szemmel elnézett Cade válla fölött.

A férfi kíváncsian megfordult, és megpillantott egy piros sportkocsit, amely szélesebben közeledett.

– Maga a nagyvárosban nőtt fel, Mr. Peredur? – kérdezte Taryn.

– Igen, született városi vagyok. – Az anyjával egy bűdös nyomortanyán laktak, amíg meg nem vonták tőle a felügyeleti jogot, és el nem vitték onnan Cade-et. – Azt hiszem, visszamegyek a nyaralóba. A meghívásom továbbra is érvényes.

Izgatottan várta a nő reakcióját, de Taryn arcáról semmit sem lehetett leolvasni. Némi habozás után azonban elfogadta az ajánlatot.

– Egy frissítő fürdő jólesne, köszönöm. Maga után megyek az autómmal.

– Rendben.

Taryn követte tekintetével a férfit, miközben az hosszú, határozott léptekkel átvágott a strandon, és elindult az autója felé. Olyan benyomást keltett, mintha mindig uralná a helyzetet. A nőnek újra bizseregni kezdett a bőre, és önkéntelenül is megborzongott. Minél előbb utána akart menni, de nem a hirtelen feltámadt érdeklődése miatt, hanem azért, mert a helyi újság szerkesztője közeledett, aki már iskolás korukban is megpróbálta őt becserkészni.

Jason nem akarta megérteni, hogy Taryn semmit sem akar tőle. Most is magabiztosan mosolygott, miközben elővette a fényképezőgépét.

– Helló, Taryn! Ne mozdulj, és holnap a címlapon fogod viszontlátni magad!

– Ne hülyéskedj! Nem én oltottam el a tüzet. Inkább a tűzoltók sikeres bevetéséről kellene beszámolnod.

A szeme sarkából látta, hogy Cade a nyitott kocsiajtó mellől figyeli őket.

– De ők nem olyan csinosak, mint te, baby. – Jason elvigyorodott, és felemelte a gépet.

– Ne merészelj lefotózni! – förmedt rá dühösen Taryn.

Jason csalódottan leengedte a kamerát.

– Ne húzd fel magad, Taryn! Ha te vagy a címlapon, sokkal több példányt eladunk, mint a tűzoltókkal. Van valami programod ma estére? Meghívtak Hanoverék, és biztosan örülnének, ha egy szép lány társaságában állítanék be.

– Nem érek rá – utasította vissza a nő ridegen az ajánlatot.

Jason azonnal hangnemet váltott.

– Egy régi osztálytárs nem elég jó neked, igaz? Talán attól félsz, hogy...

Döbenten elhallgatott, amikor egy mély férfihang szólalt meg a közelben:

– Minden rendben, Taryn?

– Igen, köszönöm. Jasonnel osztálytársak voltunk – magyarázta a nő.

– Helló! – Jason azonnal megragadta a kínálkozó alkalmat. – Maga Cade Peredur, igaz? Jason Beckett vagyok, és a *Mid-North Press*nek dolgozom. Feltehetek magának néhány kérdést a tűzesettel kapcsolatban?

– A parancsnokkal kellene beszélnie – felelte udvariasan Cade, azután odafordult a nőhöz. – Induljon el! Mindjárt maga után megyek.

– Rendben van.

A férfi megvárta, amíg beül a volán mögé, azután végigmérte Jasont. Egyértelmű volt, hogy az újságíró is lenyűgözte Taryn Angove szépsége. Az embernek szinte megesett a szíve a jóképű fiatalemberen. De csak szinte. Cade ugyanis legszívesebben megtiltotta volna neki, hogy Taryn közelébe merészkedjen.

– Ki érti a nőket? – Jason tanácstalanul megrántotta a vállát, és elmosolyodott. – Meg akarja vásárolni a Hukere-farmot, Mr. Peredur? Azt beszélik, hogy...

– Csak nyaralni jöttem – vágott a szavába Cade, azután barátságosan biccentett, és elindult az autója felé.

Taryn fellélegzett, és beindította a motort. Egyrészt örült, hogy megszabadult Jasontól, másrészt viszont már megbánta, hogy elfogadta Cade meghívását. Ugyanakkor kíváncsi volt, és szeretett volna többet megtudni róla, ami elbizonytalanította.

Ironikusan elmosolyodott. Melyik nő lenne képes ellenállni Cade Peredurnak? Magabiztos, határozott, és jól vág az esze. Ezenkívül van benne valami lehengerlő, és lélegzetelállítóan néz ki. Veszélyes összetétel!

De egyjózan gondolkodású nő sohasem szeretne bele egy ilyen férfiba. Taryn sajnos tapasztalatból tudta, hogy csak vonzódni tud egy férfihoz, mélyebb érzésekre képtelen. Más szóval frigid.

Akaratlanul is eszébe jutott Peter, és az ő reakciója a házassági ajánlatára. Vajon még élne, ha ő nem neveti ki? Újra gyötörni kezdte a bűntudat.

Talán Angliában kellett volna maradnia, nem pedig hazarepülnie. Akkor talán le tudta volna beszélni Petert a szándékáról. Természetesen ezen már hiába töpreng.

Az autó majdnem lecsúszott az útról. Taryn rémülten megrántotta a kormányt, összeszedte magát, és a vezetésre koncentrált.

Amikor odaért az Anchor-öbölbe, leparkolt, és leállította a motort. Cade terepjárója kisvártatva lefékezett mellette, a férfi kiszállt, azután végigmérte Tarynt.

A nő igyekezett figyelmen kívül hagyni a borzongást, amelyet a férfi pillantása váltott ki belőle, és a táskájáért nyúlt. Bizonytalan léptekkel odasétált a férfihoz, de nem nézett rá, hanem a tengerparti nyaralót bámulta, és szerencsére eszébe jutott egy semleges téma.

– A *bach* semmit sem változott. Ez igazán nagyszerű! – kiáltotta vidáman. Attól félt, hogy a felújítás után olyan elegáns lett, hogy csak a gazdagok engedhetik meg maguknak.

– A *bach*?

– Errefelé így hívják a nagyobb, vízparti házakat – magyarázta a nő.

– Úgy tűnik, maga jól ismeri ezt a helyet – jegyezte meg Cade.

– A régi tulajdonosok megengedték az osztályoknak, hogy itt táborozzanak. A strandja rendkívül védett. Annak idején elég rossz állapotban volt a ház. A padlásán oposszumok laktak, alatta pedig valószínűleg patkányok fészkeltek. – Elérzékenyülten körbenézett. – Látja ott azt a vasfát? Behúzódtunk alá azzal a fiúval, akibe szerelmes voltam, és megkínált cigarettával. Tizenhárom éves voltam. – Zavartan elmosolyodott.

– Elszívta?

– Isten őrizze! A szüleim orvosok. És a szerelem is gyorsan elmúlt.

Cade vidáman felnevetett.

– Meg akarja nézni a házat?

A nő bólintott, és követte a házigazdát. Ámultan nézett körül odabent. Valaki remek munkát végzett. A kőből épített falakat kijavították, a famennyezetet lecsiszolták, és átkenték olajjal, amitől visszanyerte a ragyogását.

– Gyönyörű lett – lelkendezett Taryn, amikor megálltak a nappaliban.

A felújítás valószínűleg egy vagyomban került, de meglett az eredménye. A berendezés egyszerre volt modern és kényelmes. Körben könyvespolcok sorakoztak, a falakon pedig festmények lógtak. A hangulata tökéletesen illett Cade Peredurhoz.

– A holmiját ott hagyhatja az öltözőkabinban, amelyik a nagy fa alatt áll. Zuhanyzó is van benne. Mindjárt viszek magának egy tiszta törülközőt.

A nő elmosolyodott.

– Köszönöm. És végre azt is bebizonyíthatom magának, hogy otthonosan mozgok a vízben.

Cade biccentett, azután elfordult.

Miközben Taryn a kabin felé tartott, azon töprengett, vajon ez a férfi mindig ennyire arrogáns-e. Megpróbálta elképzelni, hogy milyen lenne, ha Cade Peredur megcsókolná. A gondolattól forróság járta át a testét. De a gyengédség valószínűleg nem illik egy ilyen férfihoz, és idegen is a világától, amelyben kizárólag ésszel, bátorsággal és akaraterővel lehet feljutni a csúcsra. Biztosan úgy csókol meg egy nőt, mint valami hódító.

Gyorsan levetkőzött, és vágott egy grimaszt, mert a ruhái füst- és izzadságszagúak voltak, még a bikinije is. Nagyon örült, hogy lemoshatja magáról a szagot a langyos tengervízzel, amely simogatóan körülölelte a testét. Néhány perc múlva észrevette Cade-et, aki egyenesen felé tartott a parton.

Alig tudta levenni a szemét erről a hihetetlenül vonzó férfiről, akinek az energiájából most szívesen átvett volna egy keveset. Görcsbe rándult a gyomra, és elöntötte a testét a forróság. Vágy, gondolta megvetően.

Ez a mindent elsöprő vágyakozás újdonságként hatott rá. Felgyorsult a szívverése, és tetőtől talpig bizsergett a bőre. Eddig egyetlen férfira sem reagált ilyen hevesen. De sajnos pontosan tudta, mi történne, ha engedne a csábításnak: mozdulatlaná dermedne a félelemtől. Ám ez a vágy nem hagyta magát olyan könnyen elfojtani.

Amikor Cade ledobta magáról a törülközőt, és az egyik szikláról beugrott a vízbe, Taryn elfordult. Annyira lenyűgözte a látvány, hogy egy nagyobb hullám ledöntötte a lábáról. Nyelt egy kis vizet, és köhögés közben megrázta a fejét. Dühös volt magára, amiért nem figyelt. Azután azt is megállapította, hogy Cade egyenesen felé tart. A fenébe! Most biztosan azt gondolja, hogy ő a zuhany alatt is képes lenne megfulladni.

– Minden rendben? – kérdezte aggódalmasan a férfi, miután odaért mellé.

– Hát persze – felelte rekedt hangon Taryn.

Ennek a férfinak a közelében mindig elgyengült, ugyanakkor furcsa módon fel is töltődött. Szíve a torkában dobogott, mint egy hosszú úszóverseny után.

Szedd össze magad! – gondolta bosszúsan.

Ekkora érzelmi zűrzavart tizenkilenc éves korában élt át utoljára. Akkor még nagyon naiv volt, hitt a nagy szerelemben, és eljegyezte magát. Micsoda katasztrófa!

Annak, amit ezzel a férfival kapcsolatban érzett, semmi köze nem volt a romantikus lánykori álmodozáshoz. A teste lüktetve várta, hogy összefonódjanak. Mindent elsöprő érzés volt.

De ezzel majd később foglalkozik. Mosolyt erőltetett az arcára, és felvetette, hogy ússzanak versenyt. A férfit meglepte a javaslat, de igent mondott.

– Adok magának egy kis előnyt – tette hozzá.

Ennek ellenére több karhosszal megverte Tarynt, de a nő így legalább le tudta vezetni a benne tomboló energiákat.

– Maga tényleg nagyon jól úszik – állapította meg Cade, amikor kikecmeregtek a partra.

– Gyakorlatilag a vízben nőttem fel – magyarázta zihálva a lány, és megállapította, hogy Cade is gyorsabban veszi a levegőt, mint máskor. – A szüleim annyira szeretik a tengert, hogy arról neveztek el.

– Taryn?

– Nem. Az egy ír név, és sziklát jelent. Az anyai nagymamám ír volt. A második keresztnemem Marisa, ami latinul tengert jelent.

– Nagyon szép név, de nem sok hasznát veszi, ha begöröcsöl a vádlija, és senki sincs a közelben – jegyezte meg szárazon a férfi.

– Még sohasem göröcsölt be a vádlim – közölte a nő, és futólag szemügyre vette a vízcseppeket, amelyek legördültek az izmos férfitesten. – De természetesen tudom, hogy ilyen helyzetben mit kell tennem.

– Azért, mert a szülei orvosok?

– Igen, többek között. Megmutassam, hogyan szabadulhat meg tőle?

Cade mosolyogva bólintott.

– Még nekem sem volt ilyen görcsöm, de hajrá.

Tarynnak elállt a lélegzete a férfi mosolyától, de gyorsan összeszedte magát.

– Sokszor az is elég, ha az ember változtat a lábtempón. Ha nem, akkor forduljon hasra, vegyen egy nagy levegőt, azután fogja meg a lábát, és hirtelen rántsa fel. – Gyorsan megmutatta, mire gondol, azután felegyenesedett. – Ez elvileg segít.

Cade vidáman figyelte.

– És ha nem?

– Akkor vegye fel ugyanezt a pozíciót, és masszírozza meg a vádliját.

A férfi olyan szélesen mosolygott, hogy kivillant hófehér fogsora.

– Nagyszerű! Ma is tanultam valamit – jegyezte meg titokzatosan. – Egyébként váltott műszakban dolgozik, vagy ma szabadságon van?

A nőt váratlanul érte a hirtelen témaváltás.

– Most éppen nem dolgozom.

Cade meglepetten felvonta a szemöldökét.

– Valóban?

– Külföldön voltam, és miután visszajöttem, egy ajándékboltban dolgoztam – magyarázta. – A szezonnak már majdnem vége, egyre kevesebb a turista, ezért már nincs szükség a munkámra. De hamarosan találni fogok valamit.

– Nem kétlem – felelte mosolyogva a férfi.

A hanghordozása hallatán a nő felkapta a fejét. Amikor találkozott a pillantásuk, Taryn felfedezte az érdeklődő csillogást Cade szemében. A teste azonnal reagált. Nem volt könnyű figyelmen kívül hagyni a levegőben szikrázó erotikus feszültséget. Még a lélegzete is elakadt. Képtelen volt megszabadulni attól az érzéstől, hogy ez a néhány másodpercig tartó néma társalgás örökre megváltoztatja az életét.

Ezek szerint a vonzalom nem egyoldalú. Cade is a rabságába került, ez nyilvánvaló. És miért ne lehetne köztük egy kötelezettségek nélküli, futó viszony?

De Taryn szerint ez nem működött volna. Megalázó, hogy kezdetben remeg a vágytól, de amikor tettekre kerülne sor, mindig mozdulatlaná dermed.

Az elhamarkodott eljegyzés és következményei olyan mély sebeket hagytak benne, hogy azóta csak baráti viszonyt ápolt azokkal a férfiakkal, akikkel megismerkedett. Eddig sikerült ügyesen leszerelni mindenfajta közeledést. De ezúttal más volt a helyzet. Annyira vágyott Cade érintésére, hogy alig bírta uralkodni magán.

Távol kell tartania magát ettől a férfitől, különben elgyengül! Taryn határozottan megfordult, és újra bevetette magát a hullámok közé.